

kedet. Det var måske også på arbejdspladsen, man kunne være med til at hjælpe.

Kl. 13.20

Tilsvarende da jeg hørte hr. Jakob Axel Nielsens tale. Det var jo det der tilbagelænedede, ah, vi stresser jo alle sammen rundt. Men omvendt måtte jeg jo også på baggrund af de her spørgsmål, som jeg fik nogle gode svar på, erkende, at De Konservative også har en opfattelse af, at der kan være et problem på arbejdspladsen, at der kan være ledelsesproblemer.

Så jeg vil da sige: Det nytter at tage en forespørgselsdebat. Det nytter også at tage en forespørgselsdebat, når vi har en diskussion om 11 mia. kr. plus det løse i samfundsmæssige omkostninger ved at have et arbejdsmiljø, som giver stress, som giver de forskellige stressrelaterede sygdomme, som medfører, at man er fraværende fra arbejdspladsen, og som ikke sjældent medfører brud i familierne, fordi det er meget belastende at blive udsat for de her typer sygdomme.

Det vil sige, at vi nu på sæt og vis har en grundlæggende erkendelse her i Folketinget af, at stressrelaterede sygdomme skal vi tage alvorligt.

Så bliver det næste projekt jo at få flertallet til at anerkende, at den konstruktion, man har i arbejdsmiljøapparatet, nemlig med screeninger af arbejdspladserne, ikke er en konstruktion, der afhjælper problemet med stressrelaterede sygdomme.

Jeg gad nok se den lønmodtager eller den leder af en virksomhed, der ikke ville kunne påtage sig i den meget korte periode, hvor Arbejdstilsynet hvert syvende år er ude på en screening – og så satser vi på, at det rent faktisk bliver til noget – at kunne klare at sige, ingen problemer med det psykiske arbejdsmiljø, det går fint, at de har styr på det hele, selv om vi jo ved på baggrund af udgifterne til sygedagpenge, at der er mange virksomheder, både offentlige og private, der har store problemer.

Vi ved også, at en af måderne, man kan løse problemerne på, er ved klart definerede ledelsesopgaver, at en ledelse som et klart mål har, hvad det er for nogle arbejdsopgaver, der skal varetages, og hvordan ledelsen har viden om, hvordan man skal få løst de konkrete problemer, når der er psykiske arbejdsmiljøproblemer, hvordan man skal kunne give nogle klart definerede arbejdsopgaver, således at den enkelte lønmodtager ikke får stressrelaterede sygdom-

me, og så naturligvis altid holde blikket stift rettet på antallet af sygedage.

Vi har fået en rapport fra FTF, der nøje påviser, hvad det er for grupper, der har problemer med mange sygedage. Som fru Majbrit Berlau pointerede, forlader socialrådgiverne arbejdsmarkedet. De kan ikke holde ud at se sig selv i den arbejdssituation om 5 år. Vi kan se det med fængselsfunktionærerne. Vi har nogle grupper, der simpelt hen bare ikke kan forestille sig at blive på den arbejdsplads, fordi de ikke kan klare det helbredsmæssigt.

Derfor synes jeg i og for sig, på trods af regeringens forslag til vedtagelse, der er det tyndeste i mands minde, det er fuldstændig indholdsløst, at selve debatten, som vi tager udgangspunkt i, ikke har været så ringe.

Det, vi bare skal, er, at vi hele tiden skal holde blikket rettet mod: Hvordan kan vi forbedre arbejdsmiljøloven, således at også de psykiske arbejdsmiljøproblemer kan opfanges, således at man også kan konstatere, at der er psykiske arbejdsmiljøproblemer? Og hvordan får man lagt en plan?

Vi skal forebygge stressen. Når stressen af uransagelige grunde er opstået, og det kan vi jo se – der er ikke dokumenteret viden om, hvad det konkret er på den enkelte arbejdsplads, der gør det, men vi kan bare se, at der er mennesker, der går ned med stress – så skal vi have tilbud om stressklinikker over hele landet, der rent faktisk kan gå ind og give folk, der er gået ned med flaget, en ordentlig behandling og ordentlige værktøjer, således at de ikke ryger ud af arbejdsmarkedet, bliver marginaliseret.

Så har regeringen jo altid det mål at forfølge dem, der har det rigtig skidt, og så ved vi jo, at så går der ikke ret lang tid, så løber de ind i loftet over kontanthjælp, og så går det rigtig, rigtig skidt.

Derfor er forebyggelse det vigtigste, og så skal vi have nogle stressklinikker, så folk kan blive raske.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Fru Anne Baastrups ordførertale minder mig om ordsproget »Tyv tror, hver mand stjæler«. Jeg hører fru Anne Baastrup starte med at kritisere først hr. Bent Bøgested for hans stil og så siden hen mig for at være tilbagelænet og afslappet og ikke rigtig tage det her højtideligt.

Kl. 13.25